

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum liceat iurare per creaturam? 6

urn:nbn:de:hbz:466:1-38762

394 QVEST. LXXXIX. ART. V.
ligit non in bonis, id est, per se appetendis: sed in ne-
cessarijs iurationem habendam, refrenet se quantum
potest, ut non ea vratur, nisi necessitas cogat.

Ad primum ergo dicendum, quod alia ratio est de
voto, & iuramento. Nam per votum aliquid in Dei re-
uerentiam ordinamus: vnde ex hoc ipso fit religio-
nis actus. Sed in iuramento est conuerso reuerentia di-
uini nominis assumitur ad promissi confirmationem.
Et ideo illud quod iuramento confirmatur, non pro-
pter hoc fit religionis actus: quia secundum finem
morales actus species sortiuntur.

Ad secundum dicendum, quod ille qui iurat, vitetur
quidem veneratione, aut dilectione eius per quem
iurat: non autem ordinat iuramentum ad venerandum
aut diligendum eum, per quem iurat, sed ad aliquid
alium, quod est necessarium presenti vita.

Ad tertium dicendum, quod sicut medicina est ve-
tilis ad sanandum, & tamen quanto est virtuosior, tan-
to maius documentum inducit, si non debite sumatur:
ita etiam iuramentum vtile quidem est ad confirma-
tionem: tamen quanto est magis venerandum, tanto
est magis periculosum, nisi debite inducatur: quia
ut dicitur Eccles. 23. Si frustrauerit, id est, deceperit
fratrem, delictum ipsius supra ipsum erit. Et si dissim-
ulauerit, quasi per simulationem iurando falso,
delinquit duplicitate: quia scilicet simulata equitas,
est duplex iniquitas. Et si in vacuum iurauerit, id
est, sine debita causa, & necessitate, non iustifica-
bitur.

487

3. d. 38.
a. 1. et in

expos. lit.

Et He. 6.

le. 4. co. 2.

* sup. il-

Ind Mat.

5. Ego di-

co vobis

nō iura-

re, 10. 9.

ARTIC. VI.

Vtrum liceat per creaturas iurare?

Ad sextum sic proceditur. Videtur, quod non li-
ceat per creaturas iurare. Dicitur enim Matt. 5.
Ego dico vobis non iurare omnino, neque per celum,
neque per terram, neque per Hierosolymam, neque
per caput tuum. Quod exponens Hiero,* dicit, Consi-
dera, quod hic Saluator non per Deum iurare prohi-
buerit, sed per celum, & terram, &c.

¶ 2 Præ-

¶ 2 Præterea, Pœna non debetur nisi culpx. Sed
juranti per creaturas adhibetur pœna. Dicitur enim,
21. quæst. prima, Clericum per creaturam jurantem ^{† c. Cleri-}
acerrimè obiurgandum, si perfriterit in vitio, excom-
municandum placuit. Ergo illicitum est per crea-
tas iurare.

¶ 3 Præterea, Iuramentum est actus latrīz, sicut
dictum * est. Sed cultus latrīz non debetur alicui
creaturæ, ut pater Kom. 1. Ergo non licet iurare per
aliquam creaturam.

SED contra est, quod Joseph iurauit per salutem
Pharaonis, ut legitur Genes. 42. Ex consuetudine etiam
iuratur per euangelium, & per reliquias, & per
Sanctos.

RESPOND E O dicendum, quod sicut supra * di-
stuti est, duplex est iuramentum. Vnum quidem, quod
fit per simplicem contestationem, in quantum scilicet
testimonium Dei inuocatur. Et hoc iuramentum ini-
nitur diuinæ veritati, sicut & fides. Fides autem est
per se quidem, & principaliter de Deo, qui est ipsa
veritas: secundariò zucem de creaturis, in quibus ve-
ritas Dei relucet, ut supra habitum est. Et similiter
iuramentum principalius referunt ad ipsum Deum,
cuius testimonium inuocatur: secundariò autem assu-
muntur ad iuramentum aliquæ creaturæ, non secun-
dum se, sed in quantum in eis diuina veritas mani-
festatur. Sicut iuramus per euangelium, id est, per
Deum, cuius veritas in euangelio manifestatur: &
per sanctos, qui hanc veritatem crediderunt, & obseruauerunt. Alius autem modus iurandi est per execra-
tionem. Et in hoc iuramento inducitur creatura
aliqua, ut in qua diuinum iudicium exerceatur. Et sic
solet homo iurare per caput suum, aut per filium
suum; aut per aliquam aliam rem quam diligit. Sicut
& Apostolus iurauit 2. ad Corin. 1. dicens, Ego testem
Deum inuoco in animam meam. Quod autem Joseph
per salutem Pharaonis iurauit, vitroque modo intelli-
gi potest: vel per modum execrationis, quasi salutem
Pha.

art. 4. hu-
ius q.

art. 1. ad
3. arg.

Pharaonis obligauerit Deo: vel per modum contestationis, quasi contestando veritatem diuinæ iustitiae, ad cuius executionem Principes terræ considuntur.

Ad primum ergo dicendum, quod Dominus prohibuit iurare per creaturas: ita quod eis exhibetur reverentia diuina. Vnde Hieronym. * ibidem subdit, quod Iudæi per angelos, & cætera huiusmodi iurantes, creaturas venerabantur Dei honore. Et eadem ratione punitur, secundum canones, clericus per creaturam iurans: quod ad blasphemiam infidelitatis pertinet. Vnde in * sequenti capit. dicitur, Si quis per capillum Dei, vel caput iuraverit, vel alio modo blasphemia contra Deum usus fuerit: si in ecclesiastico ordine est, deponatur.

¶ Et per hoc patet responsio Ad secundum.
Ad tertium dicendum, quod cultus latræ adhibetur ei cuius testimonium iurando inuocatur. Et ideo præcipitur Exod. 23. Per nomen externorum deorum non iurabis. Non autem exhibetur cultus latræ creaturæ, quæ in iuramento assumentur, secundum modos prædiciorum.

488
3. di. 39.
ar. 3. q. 1.

¶ 2. C.
4. dif. 19.
a. 1. ad 4.
Es quol. 3.
ar. 14. Et
co. 5. ar-
tic. 17 Et
q. nol. 12.
ar. 22.
¶ 1. 2. To-
pic c. 3. et
in cap. de
oppositis;
20. 1.
† a. 4. hu-
m. q.

ARTIC. VII.

Vtrum iuramentum habeat vim obligandi?
Ad septimum sic proceditur. Viderur, quod iuramentum non habeat vim obligandi. Inducitur enim iuramentum ad confirmandum veritatem eius quod dicitur. Sed quando aliquis dicit aliquid de futuro, verum dicit; etiam si non euenerit quod dicit. Sicut Paulus, quamvis non iuerit Corinthum, sicut dixerat: non tamen est mentitus, ut patet 2. ad Corinth. 1. Ergo videtur, quod iuramentum non sit obligatorium.

¶ 2 Præterea, Virtus non est virtuti contraria, vt dicitur in * prædicamentis. Sed iuramentum est auctor virtutis, vt f. dictum est. Quandoque autem esset contra virtutem, aut in aliquod eius impedimentum, si quis seruaret id quod iurauit: sicut cum aliquis au-